

ARIE VAN DER MIK: 'ORGELSPLEN HOUDT HET HART JONG EN DE VINGERS LENIG'

OP 7 SEPTEMBER WAS HET ZESTIG JAAR GELEDEN DAT ARIE VAN DER MIK ZIJN DEBUUT MAAKTE ALS KERKORGANIST. AANSTAANDE ZONDAG ZAL DIT GEVIERT WORDEN MET EEN JUBILEUMDIENST IN DE HERVORMDE KERK VAN AARLANDERVEEN, WAAR HIJ SINDS 1976 - WAARVAN 24 JAAR AAN EEN STUK - SPEELT. WAT HEM DIE DAG TE WACHTEN STAAT, IS NOG EEN VER-RASSING. MAAR NET ZOALS MET ALLES WAT OP ZIJN PAD KWAM, STAAT DE SYMPATHIEKE MAN ERVOOR OPEN, ZO VERTELT HIJ AAN DE ALPHENAAR.

Door Jolanda van Luinen

OVER ZIJN JEUGD

Zestig jaar organist zijn lijkt me haast een unicum. Uit wat voor een gezin komt u?

„Ik kom uit een gereformeerd gezin met drie kinderen. We woonden destijds aan de Van Manderslostraat. Mijn ene zus is vijf jaar ouder dan ik, mijn andere vier jaar jonger. We waren een artistiek gezin, waarin altijd muziek was en veel werd gezongen. Een druk gezin ook, maar wel met veel aandacht voor de kinderen. Mijn vader werkte in de bloemsierkunst, bij Lemkes. Voor mijn moeder tekende hij regelmatig zijn boeketten na op doorzichtig, perkamentachtig papier, waarbij hij veel werkte met licht en schaduw. Mijn moeder borduurde dat vervolgens met DMC-zijde. Hij kon goed tekenen, zij mooi borduren. Ja, mijn ouders pasten wonderwel bij elkaar. Tussen mijn zussen en mij was de band ook goed, alleen speelden we niet samen. Dat had te maken met het rollenpatroon van vroeger. Zij speelden met poppen en mooi speelgoed, ik met Meccano. Dat doe ik trouwens nog steeds, net als mijn zoon en kleinzoon.”

OVER SCHOOL EN WERK

U bent niet alleen lang organist, maar werkte ook bijna veertig jaar bij dezelfde werkgever?

„Dat klopt. Mijn lagere school was de Oranjeschool - in mijn herinnering was het een ULO - aan de Zaalbergstraat. De kinderen die dat wilden, konden daar een kantooropleiding volgen, waaronder machineschrijven en correspondentie, en lessen in boekhouden en handelsrekenen. Vooruitstrevend, want we waren hooguit twaalf jaar oud. Door deze lessen ben ik later op een bankkantoor gaan werken. Toen ik van de lagere school afkwam, was het oorlogstijd. Je kon daardoor geen vervolgoopleiding doen, alleen afwachten. In die tijd heb ik bij verschillende bedrijfjes gewerkt. In februari 1953 ben ik bij de Alphensche Bank N.V. aangenomen. Daar werkte ik op een notarieel-juridische afdeling en hield me bezig met de zakelijke kredietverlening. Dat heb ik tot mijn pensioen in 1991 gedaan, dus dat loopt als een rode draad door mijn leven heen. Nog steeds spreek ik de taal der notarissen. 'Heden verscheen voor mij...'. Bij de bank heb ik interne opleidingen gevolgd en

‘s avonds cursussen aan het lyceum in Den Haag. Tot de tachtiger jaren ben ik blijven leren. Dat werd door mijn werkgever gestimuleerd. Zelf vind ik ook: je moet nooit denken dat je alles al weet. Kennis opent poorten. Stap maar op iemand af en ga praten over wat hem bezighoudt, daar leer je van. Zelf krijg ik er in ieder geval nooit genoeg van.”

OVER DE MUZIEK

Als kerkorganist mag u uw eigen arrangementen maken. Wat betekent muziek voor u?

„Van kleins af aan hoor ik 's nachts muziek, vaak zangkoren. 'Arie, onthouden!', zei ik toen al tegen mezelf, opdat ik me 's morgens gedeeltes zou kunnen herinneren. Ik denk dat ik zangkoren hoorde, omdat mijn moeder in de twintigerjaren als soliste zong bij Hosanna. Dat heb ik dus niet meegemaakt, maar ik heb er wel foto's van gezien. Thuis hadden we al heel vroeg een radio, waarmee we naar oratoria luisterden. Mijn moeder zong dan mee met de Messiah van Händel. Engels hoorde je thuis niet, daardoor sprak ik het als vierjarig ventje op z'n Nederlands uit als Messias. Dat vonden mensen heel

knap, dat ik die muziek herkende. Later heb ik van mijn vader geleerd hoe je de namen wel goed moest uitspreken. Mijn vader verzorgde eind jaren '40 voor Lemkes de bordessen bij Avifauna. Ik ging wel eens mee om te helpen en stond dan te luisteren bij een BBC concert dat gegeven werd. Die instrumenten hadden een aparte klank, die in mijn geheugen achterbleef. Ook heb ik herinneringen aan de boekenkast van mijn vader - voor mijn gevoel een hele bibliotheek - met theologische boeken en verklaringen. Dit bleek later handig bij het uitzoeken van geschikte muziek. Ja, mijn vader leerde ons veel. Ik heb daardoor een heel goede tijd gehad.”

OVER ORGANIST ZIJN

Een organist is vaak alleen met zijn orgel. Is het geen eenzaam bestaan?

„Zeker niet, want er is een goede samenwerking met de predikant en de toehoorders. Ik was zeventien toen meneer Verduin van de herenmodezaak aan de Van Manderslostraat, schuin tegenover ons huis, vroeg of ik eens bij hem wilde langskomen. Meneer Verduin was belast met het muzikale gedeelte

van de Gereformeerde Kerken in Alphen. Hij vroeg toen of ik kon spelen op het orgel van de noodkerk, in de gymzaal van het lyceum. Dat was een heel groot harmonium voor die tijd. Ik speelde erop en door de akoestiek van de gymzaal verdubbelde de klank. Het was machtig! Het briefje van 7-9-1947, met daarop mijn aanstelling bij de Gereformeerde Kerk van Alphen aan den Rijn, heb ik nog steeds bewaard. Omdat ik steeds meer wilde weten en kunnen, speelde ik met vijf of zes vingers, terwijl anderen het met vier deden. 'Ik zou hem wel willen horen op een groot kerkorgel', werd er toen gezegd. Door het spelen in de kerk kwam ik met predikanten en andere functionarissen in contact, die me vroegen voor steeds een andere locatie. Ik ben leergierig en sta altijd open voor nieuwe dingen. Dus zei ik geen 'nee'. Op mijn curriculum vitae staan daardoor de Vergadering van Gelovigen (de huidige Baptisten-gemeente), de Nederlands Hervormde Kerk in Ter Aar, de Nederlands Hervormde Kerk van Aarlanderveen, Verpleeghuis Oudshoorn in Alphen, het Albaniana in Ridderveld en ziekenhuis Rijn Noord. En ik speelde ook in Zwammerdam en tijdens avonddien-

sten in Leimuïden, bedenk ik me nu. Het spelen in verpleeghuis Oudshoorn was op zaterdagmorgen, dus dat kon ik er makkelijk bij doen. Heel gezellig was het daar. Met mijn orgelspel deed ik de mensen duidelijk een plezier. Een heel dankbaar publiek was dat. Net als het spelen in de andere kerken, heb ik het steeds graag gedaan. 'Het houdt je hart jong en houdt je vingers lenig', zeg ik altijd.”

OVER ZIJN KLANKBORD

Muziek betekent veel in uw leven. Hoe gaat uw vrouw daarmee om?

„Mijn vrouw is mijn klankbord bij alles wat ik doe. Ik heb haar in 1955 leren kennen. Dat was op een verjaardag van een nichtje van mij. Haar vriendin Coby hield, net als ik, heel veel van muziek. De teerling was toen snel geworpen. Coby bleek een groot verstand te hebben, waardoor ik goed met haar kon praten. Dat vind ik erg belangrijk in een relatie. Interesse in muziek heb ik vanuit huis meegekregen; lessen in de muziek kreeg ik van haar. Na een - voor die jaren - korte verkeringsstijd zijn we in 1958 getrouwd, omdat we via mijn werkgever een huis konden bekommen. Wij waren er heel dankbaar voor, want meestal kreeg je pas een huis als je had ingewoond bij je ouders en al kinderen had. Mijn vrouw is uiteindelijk de grote stimulator geworden in mijn leven. Zonder haar inzet, kennen en kunnen was ik nooit gekomen waar ik nu ben: zestig jaar organist. Daar heeft ze haar hele leven op ingezet. Je kunt zeggen dat wij met elkaar vergroeid zijn door de muziek. Samen bezoeken wij regelmatig concerten, die zij voor ons uitzoekt. En ze is altijd bij me als ik in de kerk orgel speel. Dan zit ze naast me. En zondig rijdt 'mijn meisje' ons na afloop weer naar huis.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we na dit jubileum nog van Arie Van der Mik verwachten?

„Zoals mijn leven gelopen is, zie ik als de besturing van de Here God. Op mijn leeftijd heb ik geen toekomstplannen meer. Wat ik hoop is dat wij nog een poos gezond mogen blijven, dat ik het orgelspel blijf beheersen en er de motivatie en interesse voor blijf behouden. Ik dank de Here God voor al die jaren dat Hij mij in de gelegenheid heeft gesteld te kunnen en mogen spelen voor Hem en Zijn gemeente. Toekomstplannen heb ik dus niet, maar ik kijk wel heel tevreden terug.”

Naam: Arie van der Mik
Geboortedatum: 3 augustus 1930
Geboorteplaats: Alphen aan den Rijn
Beroep: Tot zijn pensioen werkzaam in het bankwezen
Relatie: Getrouwd met Coby Mulder (72)
Kinderen: Twee zoons, twee kleinkinderen
Hobby's: Muziek, orgelspelen, orgelbouw, concerten bezoeken